

30 ÅR

NÄSBYVIKENS BÅTSÄLLSKAP

Näsbyvikens Båtsällskap
Täby

Ansvarig utgivare:
Tore Malmquist
Redaktionskommitté
Staffan Ericsson
Jan Delden
Layout:
Åke Andersson

Sjöbloms Tryckeri, Ennebyberg, 1965

En ensam seglare på Askrikefjärden.

NÄSBY- VIKENS BÅT- SÄLLSKAP 1935—1965

HÄR STÅR VI — DITHÄN VILL VI

När vår förste ordförande, framlidne Fredrik Robérts, och några andra båt-entusiaster en gång i begynnelsen slog ned de första pålarna till det som skulle bli A-bryggan, kunde de väl knappast tänka sig att antalet medlemmar och båtar i klubben 30 år senare skulle vara ca 30 gånger större än då. (Vi är i dag 475 medlemmar.)

Expansion — en företeelse på gott och ont

En större klubb har som regel bättre resurser och bättre möjligheter att göra sin röst hörd än en mindre. Under starka expansionsskeden är emellertid en stor klubb svårare att hålla samman och administrera än en liten. Under dessa skeden ställs det särskilt stora krav på dem som ansvarar för klubbens bästa. I den lilla klubben, där samtliga medlemmar känner varandra, är vanligen samhörighetskänslan och känslan för det gemensamma bästa mera utvecklad än i den stora klubben. Det är ett faktum, som inte går att komma förbi. Detta faktum får dock inte medföra att man i den stora klubben ger upp en strävan att föra gamla fina traditioner vidare. Äldre klubbmedlemmar måste i den hastigt växande klubben söka lära nytillkommande, oerfarna medlemmar vad som menas med gott sjömansskap och god klubbanda.

De för- och nackdelar som här har berörts inverkar naturligtvis på ställningstaganden beträffande klubbens utveckling och storlek. För vår eget sällskaps vid-

Ordföranden, Tore Malmquist, överlägger i hamnen med styrelseledamöter och klubbmästare. Fr. v. Alf Nicolaisén, Hans Forsman, Staffan Ericsson, Stig Ohlsson, Tore Malmquist, Sven Asterö, sittande Ingemar Perdal.

kommande gäller emellertid dessutom stadgeenligt att klubben skall söka bidra till att höja intresset för navigationsutbildning och båtsport. Sällskapet skall alltså efter bästa förmåga söka bereda allt flera människor tillfälle att komma i kontakt med båtlivet och den förnämliga rekreation som sjölivet i vår vackra skärgård har att erbjuda.

Klubbens materiella resurser

I dag är det vatten varöver klubben förfogar i Näsbyviken helt utnyttjat och hamnen så utbyggd att det inte kan åstadkommas flera platser vare sig vid bryggorna eller på land. Sådillvida är utvecklingsarbetet alltså slutfört. Nu gäller det närmast att, så långt resurserna förslår, söka öka trivselen i hamnen.

Myndigheterna i Täby köping har visat och visar alltjämt förståelse för klubbens strävan att förbättra hemmahamnen i Näsbyviken. Bl. a. har man verksamt bidragit till att de pontoner kunde anskaffas, som erfordrades för hamnens slutliga utbyggnad. Vidare har kommunen helt nyligen ställt sig välvillig till ett av sällskapet inlämnat förslag om stadsplan för vår hamn. Byggnadsnämnden har sålunda numera lämnat stadsingenjören och stadsarkitekten i uppdrag att utforma en sådan plan för området.

Vi hoppas kunna bygga ut klubbhuset med kök och vattentoiletter. Vi vill också söka åstadkomma en ny, funktionell slip och elljus på bryggorna samt på hamnplanen. Flera parkeringsplatser och ny utfartsväg (med hänsyn till den kommande högertrafiken) står också på önskelistan liksom förvaringsskjul för huvuddelen av båtarna. Vissa muddringar behöver även utföras.

Enligt styrelsens bestämda uppfattning skall vi också kunna erbjuda medlemmarna en plats att vistas på i skärgården. Det var därför sällskapet för några år sedan arrenderade vår klubbholme, Gränholmen, på Gällnö. Klubbholmen tycks nu på allvar ha börjat upptäckas av medlemmarna. Inte minst den gångna sommarens erfarenheter ger tydligt vid handen att den har en viktig uppgift att fylla. Vår klubbholmes vackra och orörda natur vill vi med alla medel söka bevara, även om vissa trivsel- och serviceanordningar måste finnas där. Under de senaste åren har sålunda brygga efter brygga byggts upp. Vissa sanitära anordningar har också anskaffats. Önskvärt vore att vi därjämte kunde åstadkomma någon form av klubbhus. Där skulle man kunna umgås, torka kläder och segel, m. m. Som holmen är ett trevligt utflyktsmål inte bara på sommaren utan också på vintern (med Waxholmsbåt), vore det önskvärt att stugan kunde förses med varmbonade sovhytter och samlingsrum.

Klubblivets idéella sida

Klubblivet och trivselen i klubben är inte bara en fråga om materiella resurser utan också i högsta grad en produkt av de enskilda medlemmarnas samarbetsvilja och förståelse för verksamhetens idéella sida. I ett läge som våra dagars — där det i varje fall i storstadsområdena är i det närmaste omöjligt att finna en båtplats utan att vara medlem i båtklubb — löper klubbarna stor risk att få in medlemmar vilka, en smula elakt, måste betraktas som "båtparkerare", utan annat intresse för medlemskapet än det nyssnämnda. Det vore olyckligt för vår klubb — och f. ö. också i strid med sjöfartsstyrelsens intentioner — om "båtparkerarmentaliteten" ges tillfälle att breda ut sig. Alla goda krafter inom sällskapet måste hjälpas åt att hindra en utveckling därhän. Alla måste hjälpas åt att lära

dem som saknar egen erfarenhet att vi står och faller med sportmannaandan i vår krets, att sjö- och klubblivet ställer särskilda krav på sina utövare och att envar medlem själv måste hjälpa till att smälta in i vår "sjösportfamilj". Samtidigt måste de som ansvarar för verksamheten inom klubben organisera denna verksamhet på sådant sätt att den enskilde klubbmedlemmen som skall hjälpa till finner sin uppgift nyttig och meningsfull. Sunt förnuft, god vilja och ömsidigt förtroende är den grund vi måste bygga på.

Vår standert skall vi föra med heder. Den som gör det och som uppträder hänsynsfullt och hjälpsamt bör kunna räkna med att bli vänligt och kamratligt bemött såväl i klubben som hos andra klubbar och i skärgårdens fritidsområden.

Ungdomarna

Barnen och ungdomen är en av hörnpelarna i vårt sällskap. Utan dem har vi ingen framtid. Genom juniorsektionen hoppas vi kunna mobilisera de ungas intresse för klubben och klubblivet, så att de en gång vill ta vid, när de äldre inte längre orkar med. Vi kan med tillfredsställelse notera att ungdomarna, när de tas på rätt sätt, gärna följer med de äldre ut på sjön och att våra färger framgångsrikt har förts av våra juniorer på tävlingsbanorna. Alla äldre bör genom gott föredöme och på annat sätt söka hjälpa de unga i klubben till rätta, så att de kan lära sig trivas med oss och vi med dem.

Kursverksamheten

Kunskap är makt, brukar det som bekant heta. På sjön kan kunskap vara än mera värd än makt — den kan vara avgörande för besättningens väl och ve. Genom navigationskurser vinner man ökad insikt om spelreglerna på sjön. Redan 1936 anordnades en första navigationskurs på klubbinitiativ. Sedan har flera sådana kurser följt, senast en för förarebevis vintern 1964/65. Vi tänker i fortsättningen försöka att förutom kurs för förarbevis varje säsong anordna skepparkurs.

Samvaro och fester

Vår strävan är att NBS skall vara trivsamt för alla goda medlemmar. Trivselen vill vi åstadkomma genom att skapa materiella förutsättningar för vardagslivet i klubben men i minst lika hög grad genom att söka vidmakthålla sammanhållningen och klubbandan.

I det senare sammanhanget spelar samvaro och fester en roll, som inte får underskattas. Då kan vi lära känna varandra från andra sidor än i hamnen och på sjön. Särskilt viktigt synes vara att de unga och de yngsta, när det lämpar sig, får vara med och känna att de tillhör gemenskapen, som vid midsommarfesten och kräftskivan i år, när unga och gamla i bästa sämja lekte tillsammans på klubbholmen.

Vad vi där såg var att det går att få gammaldags, fin klubbanda att leva vidare. Vi skall fortsätta att satsa på det.

Tore Malmquist

NÅGRA PROTOKOLL- UTDRAG FRÅN GAMLA TIDER

Kassören uppläste kassarapport, var-
av framgick att utgifterna år 1936
hade varit 289.50 kronor och inkoms-
terna 278.23 kronor. Flaggstången
hade hittills kostat 88.09 kronor.

Det beslöts att bryggan under vin-
tern skulle hållas isfri genom 3 ar-
betslag om 4 man varje onsdag och
söndag samt att anskaffa isbill, issåg
och lykta.

Beträffande arbetet med en even-
tuell ny brygga voro flertalet villi-
ga att medverka.

Arne Robérts ansökan att få hyran
för år 1936 nedsatt avslogs.

Beslöts att styrelsen skulle förfråga
sig om möjligheten att få övertaga
kanotklubbens hus vid bryggan.

Beslöts meddela O. Pettersson att
klubben, såsom en ringa ersättning
för gott arbete under vintern, vore
beredd att kvitta hans hamn- och
årsavgift för år 1937.

Förslag att styrelsen får undersöka
möjligheten att få anslag från ben-
sinskattemedel.

Bestämde att utflykt skulle ordnas
söndagen den 4 september (1938) med
avfärd från bryggan kl. 8. Utflykt-
ort: Storön vid Lilla Skratten. Man
anslog 10 kronor till bekostnad av
arrangemangen.

Beslöts att skomakare Harald Jo-
hansson skulle få mottaga klubbens
obligatoriska present till femtioåring-
arna, "en vackert blänkande flagg-
stång, stående i navet på en skönt
kromad propeller, stången i toppen
krönt med vår klubbsymbol i mju-
kaste siden, NBK".

SÅ HÄR BÖRJADE VI...

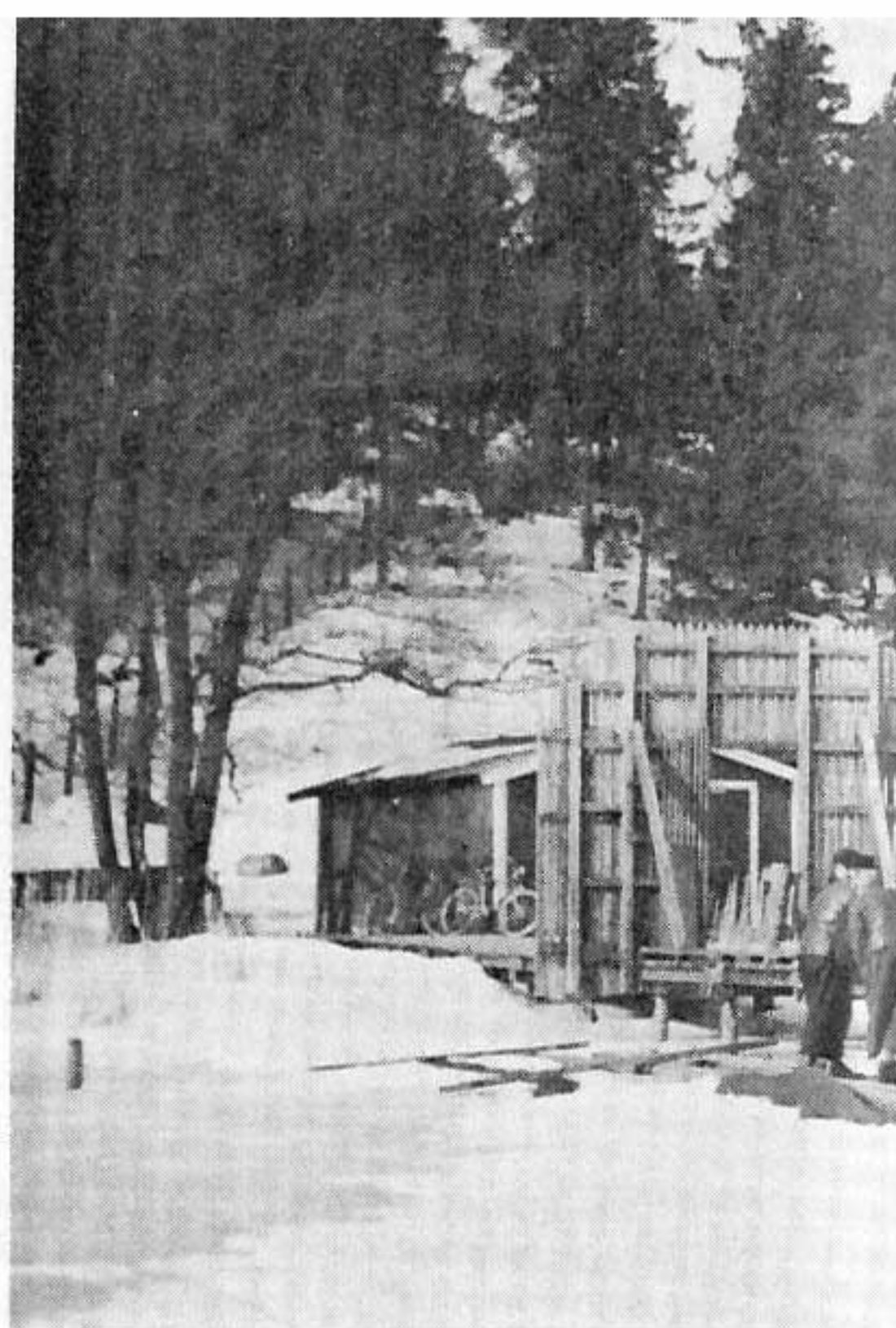

Så här såg första bebyggelsen ut år
1934 i Näsbyviken. Det var kanot-
huset som Näsby kanotklubb uppfört
efter att ha inhämtat tillstånd från
advokat Nordmark. Färgsättningen
fick man cykla den långa vägen ut
till Lidingö för att få av länssarkitekt
Rudskog, endast rött och vitt. Vir-
ket som användes bestod i huvudsak
av gamla uttjänta billådor från Ge-
neral Motors.

Förste ordföranden i NBK, Fredrik Robérts, och Manne Lindqvist har tagit fru-
kostpaus i pålningsjobbet. De flesta minns väl annars Manne Lindqvist som
"Skeppar Grönqvist" efter hans vackert grönmålade motor i båten. Han lär också
ha backat med båten ända till Albano, men för den bedriften har vi inget namn.
Sjösättningen hade tydligen gjorts i god tid det året...

HÄR BYGGES BRYGGA

Våren 1935 sammanträdde den kommitté, bestående av S. Johansson, S. Andersson och F. Robérts, som på anmodan av intresserade båtägare hade undersökt bryggproblemet i Näsbyviken. Kommittén fann att den gamla lilla bryggan inte fick avstängas av en ny brygga, men att ett område vid kanotklubbens båthus gratis fick disponeras för anläggande av en sådan brygga. Denna brygga borde bekostas av de intresserade och skulle alltså kunna avstängas för obehöriga. Näsby Fastighets AB skulle till sommaren anlägga en ca 1,5 meter bred gångväg till platsen. Lahälls Fastighetsägareförening (enligt dess ordförande herr Magnusson) och Näsby Fastighets AB (enligt advokat Nordmark) hade godkänt den inlämnade ritningen till en ny brygga och hade ej något att erinra mot kommitténs förslag. De såg dock helst att en förening bildades, som tog det hela om hand.

Advokat Nordmark skulle härvid garantera föreningen ostörd disposition av behövt område, tills någon annan form av samhällsbildning skedde, eller i varje fall "så länge han hade något att säga till om" i fastighetsaktiebolaget.

Beträffande förmånsrätt till båtplats ansåg Nordmark att, förutom i Näsby och Lahäll boende personer, i mån av utrymme plats även borde lämnas intresserade från t. ex. Enebyberg.

Materialkostnaden för en enkel men tillräckligt stabil brygga — ca 30 meter lång — beräknades till ca 330 kronor, dock endast under förutsättning att allt arbete kunde utföras av medlemmarna själva och var och en av dem tog med behövliga verktyg. Därvid skulle första årets utgifter för beräknade 15 à 20

medlemmar kunde stanna vid ca 20 kronor per medlem. Detta ansågs allmänt vara överkomligt.

Beträffande arbetsordningen beslöts att den fasta bryggan skulle byggas enligt kommitténs förslag. De två första söndagarna — den 3 och den 10 mars, med början klockan 9 förmiddagen — skulle samtliga deltaga i arbetet. Lördagarna den 2 och den 9 mars skulle så många som hade tillfälle hjälpa till. Herr O. Petersson åtog sig, såsom varande fackman, att tjänstgöra som arbetsledare vid bryggans byggande.

Man enades om att inviga bryggan med en enkel fest någon gång i maj eller juni. I samband därmed erbjöd sig G. Carlson att anskaffa en flaggstång. Doktor Rosander lovade att skänka en svensk flagga till klubben.

År 1936 bestämdes hamnavgiften per kvm till 50 öre. Samtidigt bestämdes att medlemmarna skulle inkomma med 5 kronor extra per man för att täcka kostnader i samband med flaggstångens uppmontering m. m.

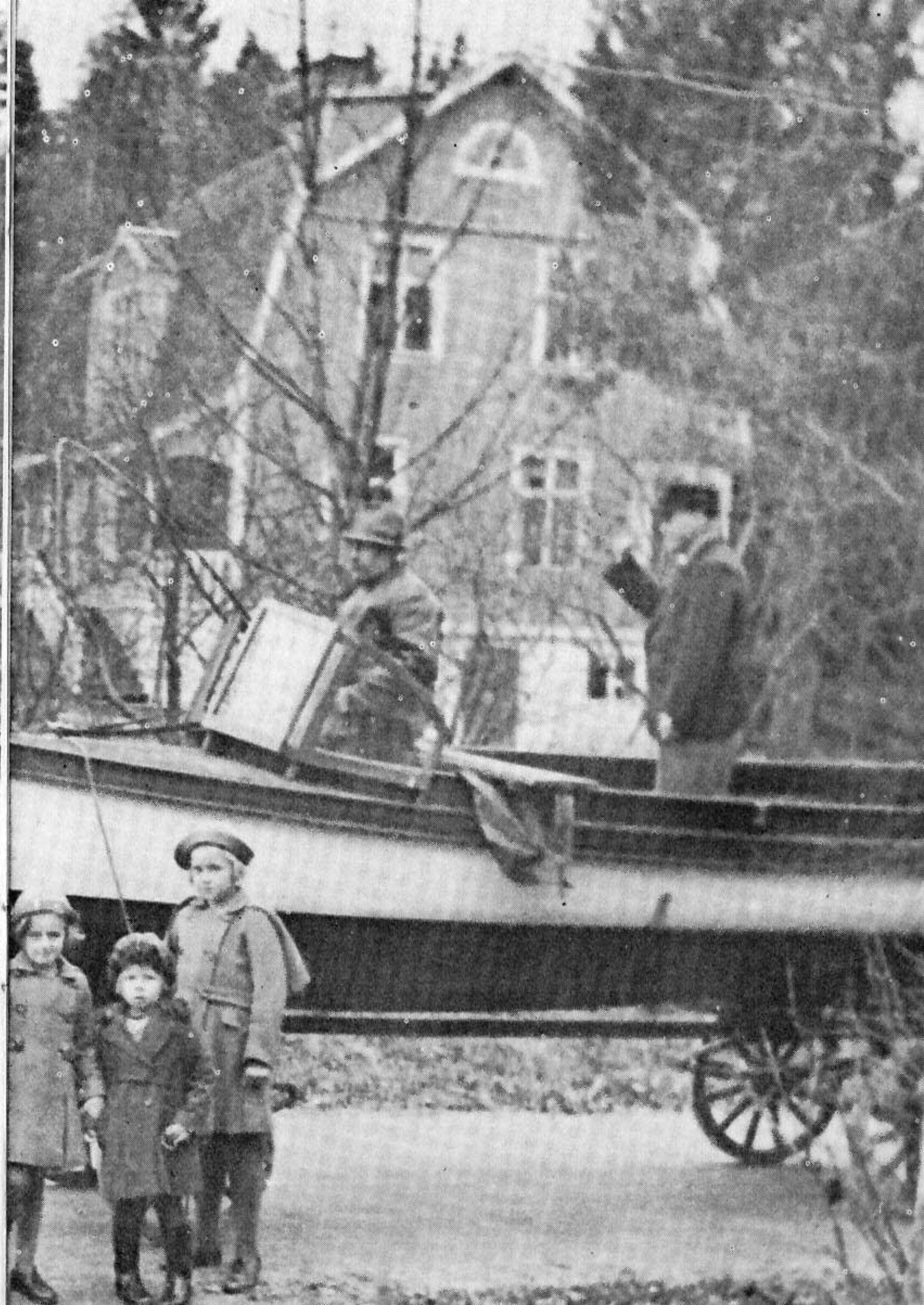
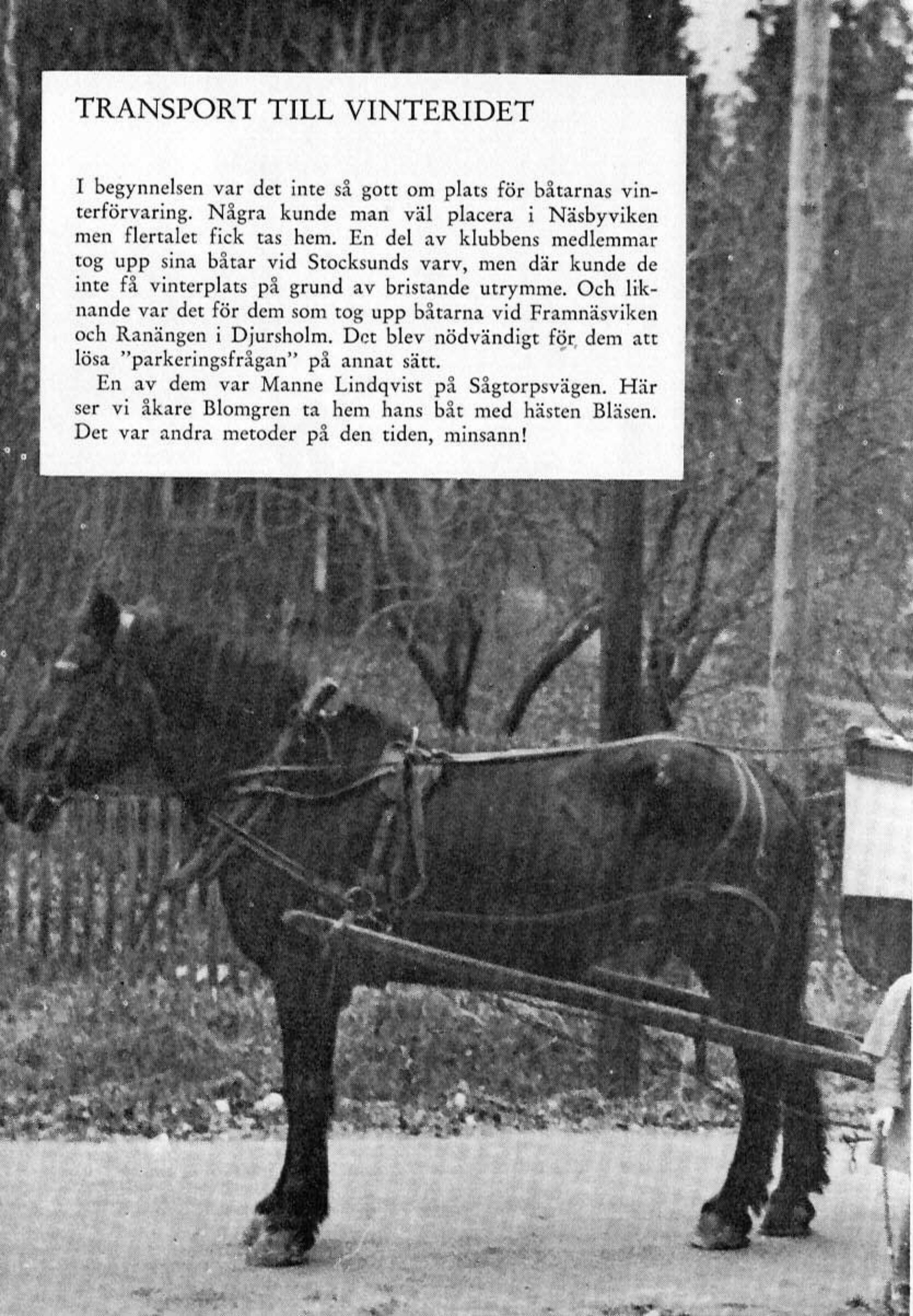
Vidare beslöts att klubben skulle inköpa ett verktygsskåp för vinterns många arbeten. H. Andersson skänkte sedermera ett sådant skåp. Man skulle också låta tillverka en flaggväska. Senare skänktes en sådan till klubben av fru Ester Carlson.

Klubben växte i och med att den nya bryggan kom till. Snart nog — i själva verket redan samma år — ventilerades frågan om att skaffa ännu en brygga.

TRANSPORT TILL VINTERIDET

I begynnelsen var det inte så gott om plats för båtarnas vinterförvaring. Några kunde man väl placera i Näsbyviken men flertalet fick tas hem. En del av klubbens medlemmar tog upp sina båtar vid Stocksunds varv, men där kunde de inte få vinterplats på grund av bristande utrymme. Och liknande var det för dem som tog upp båtarna vid Framnäsvisken och Ranängen i Djursholm. Det blev nödvändigt för dem att lösa "parkeringsfrågan" på annat sätt.

En av dem var Manne Lindqvist på Sågtorpsvägen. Här ser vi åkare Blomgren ta hem hans båt med hästen Bläsen. Det var andra metoder på den tiden, minsann!

"BÅTSPORT" UNDER KRIGSÅREN

Kriget kom. Det blev onda tider för alla, också för motorbåtsägaren. Seglaren, den rackaren, han hade inte så ont av det — åtminstone inte i båtsammanhang. Han flöt så att säga ovanpå.

Den stackars motorbåtsägaren, t. ex. vännen Ragnar Sjöblom, han var hänvisad till surrogat. Sjösätta sin klenod, kanske bara för att kunna få vara i den och prata bort några timmar med någon olycksbroder, sätta segel och leka segelbåt, hemska tanke, kanske trampa sig fram med ett cykeldrev eller ta till årorna.

Ragnar valde årorna för sin semester. Han kastade loss från hamnen vid Albano med sin sjumetersbåt "Kuli", som inte precis var lättrodd. Målet var Södergarnsviken på Lidingö. Färden till Storholmarna gick bra, men med många mat- och dryckespauser. Sedan blev det värre. När torpedskjutningsstationen inte var allt för fjärran ville vinden vara med och det blev att snurra runt åtskilliga gånger. På hemresan efter semestern, i augustimörkret — mellan Bergholmarna och Lidingö — kom "Kuli" mitt i farleden i vägen för Kung Ring. Då gällde det att skvalpa undan så gott det gick och sedan pusta ut. Och nog gick det, annars hade vi kanske inte haft Ragnar i vår krets än i dag.

Motström och annat elände gjorde det sannerligen inte lätt för motorbåtsägaren utan drivmedel till sin motor.

Mauritz Berggren, Oskar Pettersson, Manne Lindqvist och Sven Carlsson sysselsatta med underhållsarbete i väntan på bättre tider.

Vintern 1946—1947 satte NAB igång och byggde till bryggan 21 meter. Det blev ett mödosamt arbete, om man tänker att man hade stolpar upp till 15 meter, som skulle slås ner i dyn. Bryggan blev på detta sätt förlängd med en tredjedel. En välkommen förstärkning av antalet båtplatser.

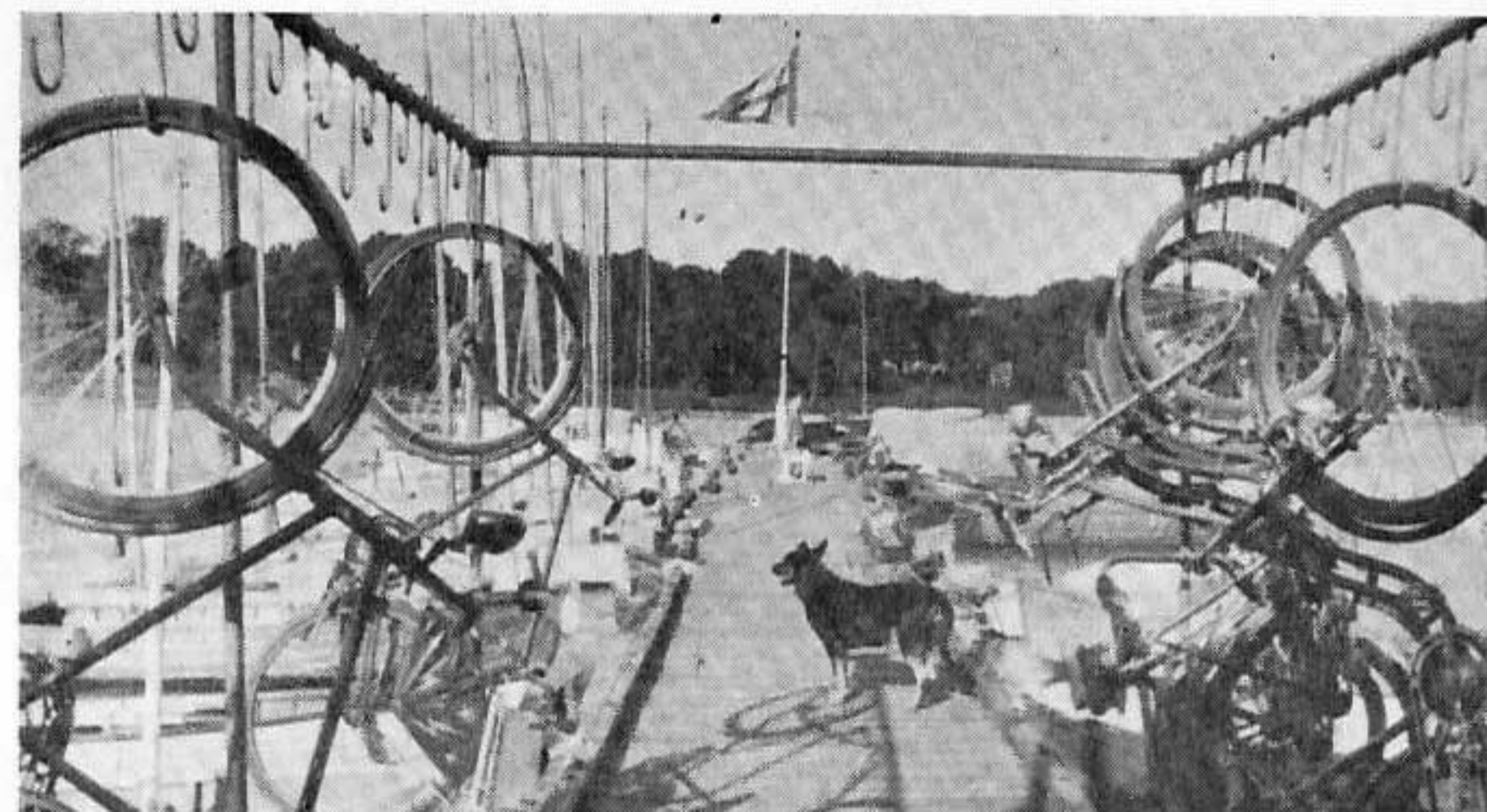
I grannklubben NBK hade styrelsen övervägt att byta ut knoppen på flaggstängen mot en vindflöjel men hade funnit att eventuellt kassaöverskott först måste användas till cykelställ och andra nödvändiga ting. Vid ett allmänt sammanträde beslöts sedermera efter någon diskussion att avgiften för det nya cykelstället skulle bli 5 kronor per medlem att betalas på en gång eller amorteras på 5 år.

Pålning vintern 1947 vid NAB:s brygga, nuvarande B-bryggan.

GUBBAR, VI ÄR SNART UNDER ISEN!

Efterkrigsårens parkeringsproblem löst genom Svenne Johans fenomenala konstruktion.

NAB ORDNAR TILL EN SLIP... OCH SEDAN EN TILL

Årsmötet i februari 1946... Mötet beviljade styrelsen handelsfrihet om inköp av "sliper"... Beslöts vidare att medlemmarna skulle hjälpa till med utläggning av "båtslipern".

Styrelsemöte september 1948... Beslöts att före uppdragningen i oktober sätta igång med uppschaktning och gjutning av en sockel för spelet till slipen.

Styrelsemöte februari 1951... Livlig diskussion i frågan om en ny slip. R. Sjöblom redogjorde för mötet med kommunalnämnden, varvid framkom en del spörsmål, platsen för slipens byggande samt bidrag från kommunen för byggande av ny slip... Efter kaffepausen upptogs åter förhandlingarna, varvid framkom ännu ett förslag, nämligen om ett sammanträffande med andra klubben om medverkan att bygga ny slip mellan båda klubbbyggorna.

Styrelsemöte december 1953... Dagens huvudämne: räls för båtslipen. Begagnad räls kunde inköpas från Roslagsbanan till samma kilopris som skrothandlarna betalar. Beräknad kostnad var 600 kr... Beslöts att rälsen omedelbart skulle köpas, om vi kunde få anstånd med betalningen... ex.vis 3 månader, dvs. till den tidpunkt, då medlemsavgifter för år 1954 hade influtit. A. Nygren skulle snarast undersöka kreditmöjligheterna och meddela Sjöblom.

Årsmötet i november 1954... Herrar J. Crona och E. Andersson fick i uppdrag att utarbeta och snarast till styrelsen överlämna detaljerat förslag till ny båtslip.

Jonas Crona berättar:

År 1946 byggde vi en slip, bestående av trärännor (bilden t. v.). Den förlängdes sedan år 1947. Samma år pålade vi också en 21 meters brygga. Virket skänktes "på rot" och högs i skogen vid nuvarande Näsbyröds centrum. Hårt jobb utan ersättning. År 1951/52 byggdes slipen om till rälsbana och anbringades ett båtlyft mellan två alar. Nuvarande slip och sliphus byggdes år 1958.

En av förutsättningarna för att en båt-klubb skall vara aktivt livskraftig är att medlemmarna så väl som möjligt känner varandra och betraktar varandra som goda vänner med gemensamma mål. Ense därom kan man hålla målron vid makt, också om åsikterna går isär då och då.

På sjön och i hamnen lär vi känna varandra men kanske inte minst vid mer eller mindre festlig samvaro. Att de båda gamla klubbarna insåg betydelsen därav är välbekant för dem som var med på den tiden. Det var inte ringa möda som lades ned på att ordna trevliga träffar för medlemmarna. Och traditionen har förts vidare i vårt eget NBS.

Det kan vara svårt att ordna en fest så att alla blir nöjda, men det är en annan sak, som man får finna sig i.

Här intill några bilder från fester i gången tid.

NAB:s 10-årsjubileum på Råholmen år 1955. Sill och potatis med varpa och dans. I mitten Knutte Sand i dansens virvlar.

Kommundirektören Gustaf Berg bland båtfolk hösten 1955. Längst till vänster NBK-ordföranden Sigge Lundström.

VI FESTAR OM

NAB:s julfest 1955. Klubbmästaren Knutte Ericsson jultomte, som vanligt. Geten som drog kälken kom inte med på bilden. Entréavgift enligt årsmötets beslut 2: 50 kr. Netto på kalaset enligt klubbmästarens rapport 187: 69 kr.

Året 1959 halades NBK:s standert för sista gången. En epok var slut. Efter många års samlevnad i dur och moll med grannklubben i viken, NAB, hade man slutligen kommit överens om att förenas i en enda klubb, vår nuvarande.

UR NBK:s PROTOKOLL

Vid sammanträde med intresserade den 21 februari 1935, kl. 7 em., å Lahälls konditori beslöts bildandet av en båtklubb vid Näsbyviken. Den 27 april samma år klubbades namnet Näsbyvikens Båtklubb.

November 1935... För år 1935 skulle föreslås 40 arbetstimmar per aktiv medlem... Beslöts inträde i Saltsjöns Motorbåtsförbund år 1936.

November 1937 i Enebybergs folkets hus... Beslöt mötet uppdraga åt styrelsen att undersöka möjligheten för klubben att erhålla statsbidrag från bensinskattemedel till utvidgningen av hamnen... Kastades tanken fram att klubben borde söka få hyra en plats i skärgården som utflyktsmål.

Februari 1939... Rapporterade kassören hamnens värde till 1 800 kr, om man inräknade det frivilliga arbetet... Då intet vidare förekom till behandling och "Nöjeskommittén" på grund av tidigare misslyckanden ej ansett sig kapabel att ordna någon trevlig avslutning på årsmötet för *samtliga* medlemmar, förklarade ordföranden sammanträdet avslutat.

April 1944... Beslut om invigning av första "klubbhuset" den 2 juni 1944.

November 1946... Styrelsen skall förhandla med NAB om att klubben mot viss avgift får använda NAB:s slip.

Mars 1947... Invigning av hamnen skall ske onsdagen den 11 juni 1947.

Februari 1950... NBK:s 15-årsjubileum hålles i Kvarntorp med inbjudna representanter för Täby köping och Roslagsposten.

September 1950... Beslöts att Sven Johansson skulle erhålla klubbvimpeln i siden med stång.

Oktober 1950... Godkändes frågan om anslutning till ett eventuellt båtförbund inom Täby köping. Efter mötesförhandlingarna enkel supé av smör, ost, sill, kallskuret, småvarmt, kaffe och tårta till ett pris av 4 kr.

April 1953... Uppdrogs åt hamnkaptenen att införskaffa uppgifter angående Fiskarstigens iordningställande samt framtida planerna för båthamnarna enligt karta från Täby köping.

Mars 1955... Beslöt styrelsen enhälligt att vid julfesten utdela klubbens första förtjänstmärke till Sven Johansson för det stora och uppoffrande arbete han nedlagt till klubbens fromma.

November 1955... Diskuterades sammanslagning med NAB. Den borde ske i samband med hamnens omändring och modernisering.

November 1956... Muddringsarbetet skall igångsättas i höst eller tidigt våren 1957. (Det blev hösten 1957.)

Februari 1957... Beslöts om förslag till Täby köping om att tre pontoner skulle förläggas vid NBK:s fasta brygga och två vid NAB:s brygga.

November 1957... De nya pontonerna skall läggas ut på plats i höst om isläggningen inte kommer för tidigt.

Augusti 1958... Meddelades att fartbegränsningen till 5 knop i Näsbyviken tillstyrkts av Sjöfartsstyrelsen.

Sammanslagningskommittén april 1959... Hoppades att kommittén hade kommit till ett resultat, som kunde ligga till grund för en sammanslagning. Maj 1959... Vårsmötet godkände förslaget samt beslöt med 19 röster mot 3 att NBK skulle upplösas. Oktober 1959... Beslöts med 23 röster mot 1 att klubben skulle upplösas.

*Framlidne
Fredrik Roberts
NBK 1935—40*

Sonen Arne minns sin faders glädje över sammanhållningen bland medlemmarna och de glada båtutfärderna, som man på den tiden ofta gjorde flera båtar tillsammans. Holmarna i Stora Värtan var kära utflyktsmål.

ORDFÖRÄNDENA . . .

*Sigge Lundström
NBK 1950—56*

Mitt goda samarbete med kommunaldirektör Gustaf Berg, båtentusiasternas förstående främjare, ledde till att man från den tiden fick stöd av köpingen. Samarbetstankar inom båtsporten resulterade i bildandet av Täby Båtförbund. Det nuvarande klubbhusets tillkomst med den glada invigningsfesten är liksom 20-årsjubileet andra händelser som har fastnat i mitt minne från den tid, då jag svingade ordförandeklubban i NBK.

*Mauritz
Berggren
NBK 1940—50*

Jag minns den goda kamratandan i klubben. Alla hjälptes åt som t. ex. när vi gjorde i ordning bryggan. Då jobbade grabbarna 100 timmar var. Pengar kunde det vara ont om, men det brukade ordna sig på ett eller annat sätt, som när sex medlemmar köpte transportvagnen och skänkte den till klubben. Jag minns också trevliga utflykter, bl. a. till min egen holme Ek-skär. Ungdomen måste vi satsa på. En ung medlem som trivs drar gärna flera med sig. Senare skaffar dom sig kanske större båt och tar familjen med. På så sätt föryngras klubben och säkras dess framtid.

*Sven Johansson
NBK 1956—59,
NBS 1959—63*

Jag minns, när vi allesamman med otrolig energi pålade första bryggan och när vi åren 1937 och 1945 byggde fyra stycken träpontonbryggor. Arbetet gjordes med små medel och stora insatser av både äldre och yngre medlemmar. Det var samarbete och stor arbetsglädje att minnas.

*Ragnar Sjöblom
NAB
1952—1957*

Jag minns, när våra första betongpontoner gled in i Näsbyviken år 1958. Den händelsen var resultat av envetna förhandlingar med bl. a. Täby Båtförbund. Glädjande var också den första navigationskursen som genomfördes i klubbregi. Kvällarna på Kvarntorp över sjökorten var trivsamma.

. . . DERAS MINNEN OCH SYNPUNKTER

*Tore Malmquist
NBS 1963—*

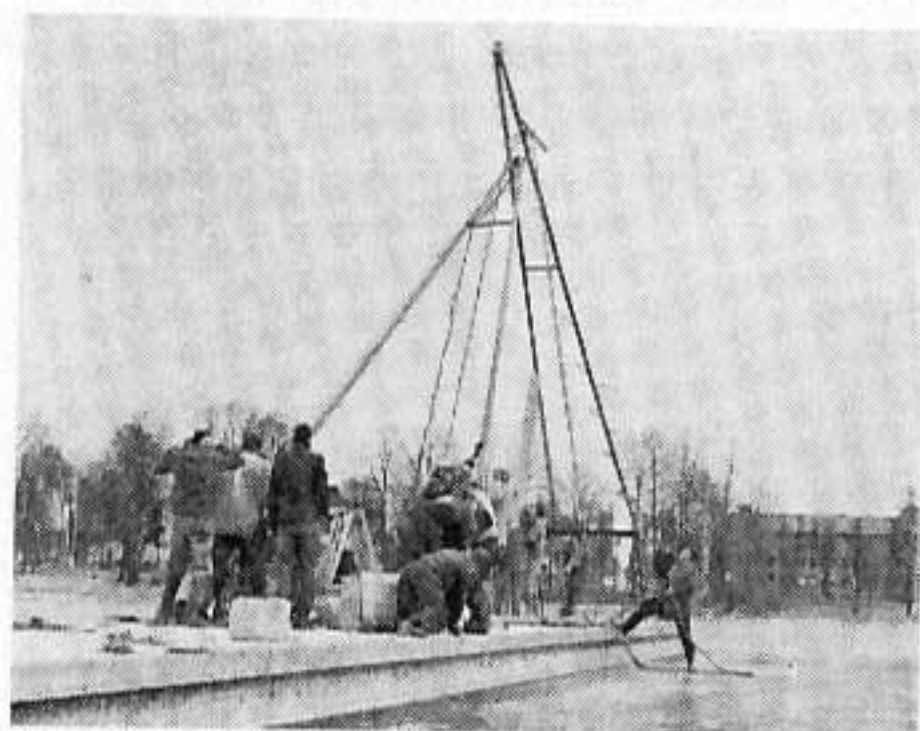
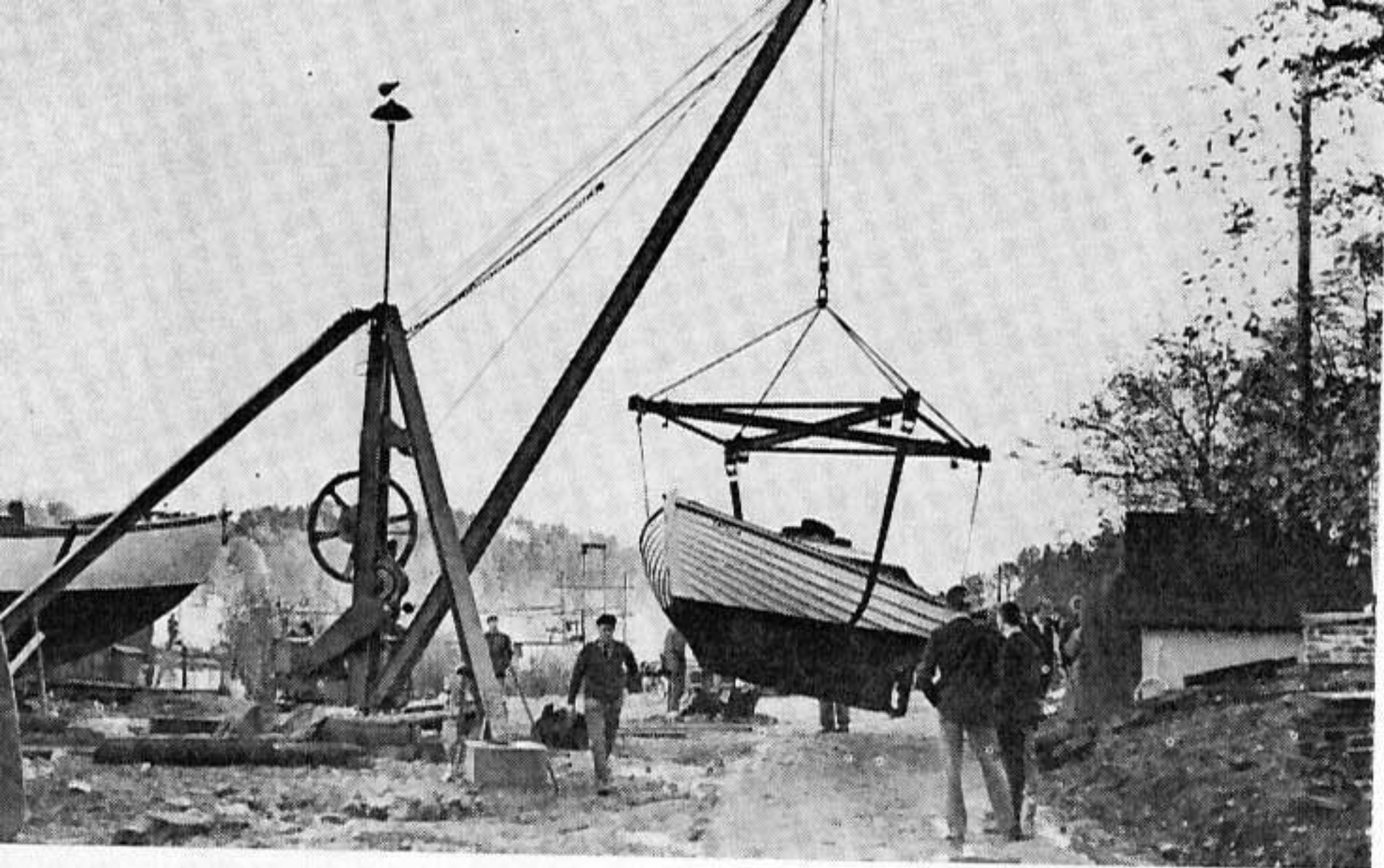
Jag vill minnas företrädarnas stora insatser, tillfredsställelsen, när båtlyftet mellan alarna togs ned och ersattes med stora kranen. Hasse Forsmans utvecklingsarbete med vår juniorsektion liksom Stickan Ohlssons gedigna stadsplane-förslag är utomordentliga bevis för vad vi kan, om vi vill. Årets stora besökarantal vid klubbholmen har varit mycket uppmuntrande. I övrigt hoppas jag att medlemmarna själva minns de senaste årens arbete i vårt sällskap. Med nuvarande avgifter hade denna utveckling inte varit tillnärmelsevis möjlig utan allt det stöd av kända och okända donatorer, som vi är skyldiga mycken tack.

*Jonas Crona
NAB
1945—1952,
1957—1959*

Jag minns år 1945, när vi vid fastighetsbryggan (nuvarande B-bryggan) samlades en sensommarkväll och bildade NAB.

När jag ser tillbaka och tänker på alla de kompisar som med frejdigt mod tog sig an olika uppgifter, som de blev ålagda, är det mig en glädje att deras arbete inte har varit förgäves, eftersom klubben har vuxit ut till en mönstergillt skött kamratförening för sjösportens bevarande. Må kommande generationer förvalta pundet i samma positiva anda!

KRANAR OCH KURSER

Med åren har utrustningen i hamnen blivit allt rikligare och bättre. Här ovan ser vi "nya slipkranen", som installerades år 1960, och till vänster mastkranen resas våren 1965.

En båtklubb bör ägna intresse åt att stimulera medlemmarna till att skaffa sig goda kunskaper om sjövätt, navigation och annat av betydelse för ett riktigt uppträdande i båtsammanhang och därmed också för säkerheten till sjöss. Liksom ursprungs-klubbarna NBK och NAB har NBS därför kursverksamhet på programmet. Här intill en bild av kursanordnaren Åke Welinder omgiven av elever vid 1964/65 års kurs för förarbevis å Sjökrigsskolan, så välbesatt att dubbling blev nödvändig, sammanlagt ett 60-tal elever.

UR NAB:s PROTOKOLL, M. M.

Vid konstituerande sammanträde måndagen den 17 september 1945 beslöts att man skulle bilda en fristående båtklubb som en fortsättning på Lahälls Fastighetsägareförenings båtsektion. Klubbens namn skulle vara Näsby Allmänna Båtklubb.

December 1945... Vid diskussion angående närmaste tidens åtgärder meddelade G. Magnusson att anslag erhållits från vägstyrelsen och Näsby Fastighetsägareförening att användas vid kommande reparationer av båtbyggnaden... Vidare föreslogs bl. a. att diskussion måtte upptagas om att Näsbyvikens båtklubb skulle lämnas möjlighet att gå in i NAB.

Februari 1946... Styrelsen skulle ha ett arvode av 130 kronor att delas inom styrelsen... Annat samtalsämne: den nya byggnaden.

Mars 1947... Ordinarie ledamöter omvaldes och dessa voro herrar J. Crona, L. Hansson, S. Caselius, A. Nygren och K. Eriksson... Livlig diskussion för och emot slipavgifterna. Mötet röstade med övervägande "ja" för en avgift på 2 kr. per år för en "ner- och upptagning per båt, utomstående 4".

Ur ett "lätt kåseri" om NAB:s höstfest 1947... Efter en i allo lyckad "knytkalasfest" konstaterar kåsören bl. a. att festen ägt rum med sång, musik och deklamering samt porlande lätt och starkt "dryckjum"... att dansen hade trätt efter Cronas och Nygrens dragspelstrio, mungigor och "gittarankonjemang"... samt att festen hade avslutats med tal av klubbens ordförande J. Crona.

Årsmötet i januari 1950... Föreslog B. Jansson inköp av pontoner billigt från Hägernäs flygflottilj och fick själv i uppdrag att förhandla därom.

September 1952... Extra möte för diskussion rörande arrenderande av en klubbholme... stort intresse... 21 medlemmar hade hörsammat kallelsen... samtliga eniga om att man skulle försöka få arrendera Blomskär, om möjligt med rätt till "landmete"... Styrelsen fick i uppdrag att erbjuda domänstyrelsen 125 kr. i årligt arrende.

November 1952... Herr Levander efterlyste samarbete med den andra båtklubben, vilket han hoppades skulle kunna ske så småningom.

Februari 1953... Förslag om nytt klubbhus. En lämplig byggnad fanns på kommunens mark vid Enebyberg... Beslutade styrelsen att rekvirera den av S.M.U. rekommenderade brevsolan om navigation för 3 klass motorbåtsägare att utdelas till intresserade klubbmedlemmar.

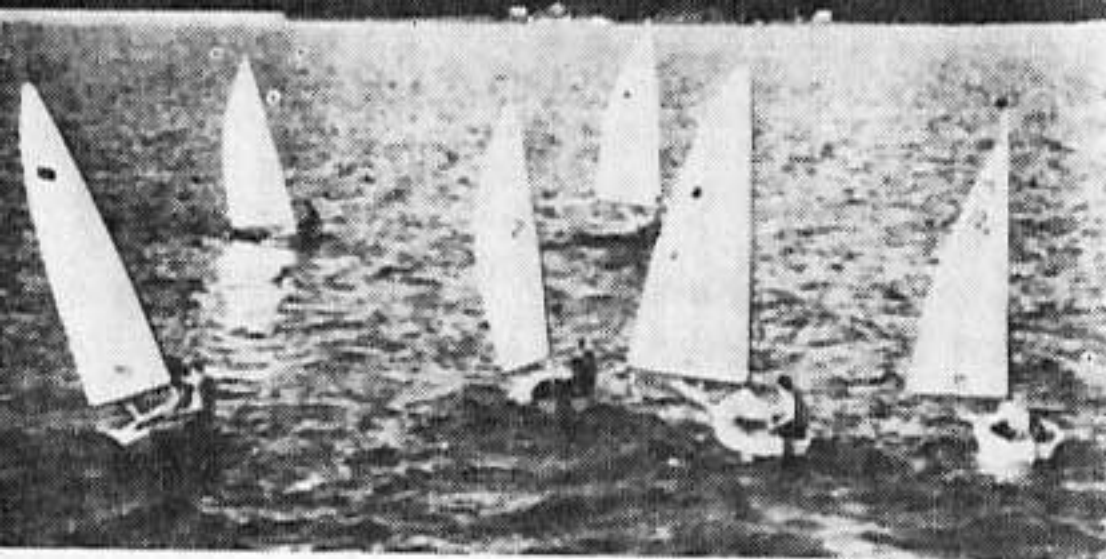
Juni 1953... "Vart det tal om nattvaktshållning då en del tråkiga tillmälen och stölder inträffat"... Föreslogs nattvaktshållning i skift för att "efterhålla dessa parasiter av samhället".

Augusti 1954... Beslöts att K. Ericsson vid klubbens sommarfest skulle tilldelas en hedersnål som tecken på klubbens uppskattning av hans uppoftande mångåriga arbete för klubben.

November 1954... Till representanter i Täby Förenade Båtklubbar valdes för ett år R. Sjöblom, K. Ericsson och S. Caselius.

Vårmetet 1955... Anmälades tackkort från NBK till NAB för uppvaktning på 20-årsjubileet... Beslöts att NAB:s 10-årsjubileum skulle celebreras genom en festlighet.

November 1955... NBK hade förfrågat sig om vi voro villiga till en sammanslagning med dem. Mötet ansåg att styrelsen skulle upptaga förhandlingar med NBK.

JUNIORER FÖRR OCH NU

Visste Du . . .

att juniorsektionen har en föregångare i sällskapets historia,
 att det åren 1944—1947 fanns ett grabbgång, som kallade sig Kanotsällskapet Kryssprickarna,
 att grabbarna år 1947 gick upp i Näsbyvikens Båtklubb samt
 att vår juniorledare Hasse Forsman var Kryssprickarnas ordförande under hela tiden.

Bland allt annat tävlade Kryssprickarna om "Motorbåtsklubbens (NBK:s) hederspris". Man hade enats om att det priset skulle tillfalla "den medlem som genomfört största antalet öppna kappseglingar och i övrigt fört fram klubbens namn".

Hasse Forsman strävar idogt med våra juniorer, ordnar kappseglingar, hjälper dem till rätta hemma i hamnen, ser till att de har den utrustning som behövs för att kunna sköta sina båtar på bästa sätt och mycket annat. Han har år ut och år in oförtrutet arbetat vidare med de unga, ofta med god hjälp av intresserade pappor. Och hans arbete har sannerligen inte varit förgäves.

Han kan glädja sig åt att våra unga seglarpojkar sköter sig med den äran, när de kommer ut i större sammanhang, och stundom med stor framgång. Se t. ex. på Lennart Linds, 15 år, prestationer under den nu avslutade säsongen med Mothen "Tripp" (bilden t. h.). I nio tävlingar med tillsamman trettio starter har han segrat sex gånger och placerat sig som tvåa tre gånger. Han blev inofficiell svensk mästare i Moth 1965, på tredje och sjätte platserna följd av klubbkamraterna Nils Persson och Dan Forsman. I sanning ingen dålig utdelning för NBS.

Pojkarna tycks följa i vår medlems, gamle E-kanotmästaren Kalle Wadsjös, fotspår.

Tyvärr tycks många av seglarpojkarna ännu inte ha upptäckt att man kan trivas och segla ute vid klubbholmen. Visst kan det väl vara svårt att komma ut, men det går. Titta bara på Pelle Arvidssons grabbar, som Pelle tar på släp en bit, och sedan får de ta sig ut till Gränholmen på egen hand, om vädret inte är allt för hårt. Vi hjälps gärna åt att bogsera ut andra, som kanske inte har samma möjlighet. Och ett är säkert, nästa midsommar blir det regatta med stora priser ute vid klubbholmen.

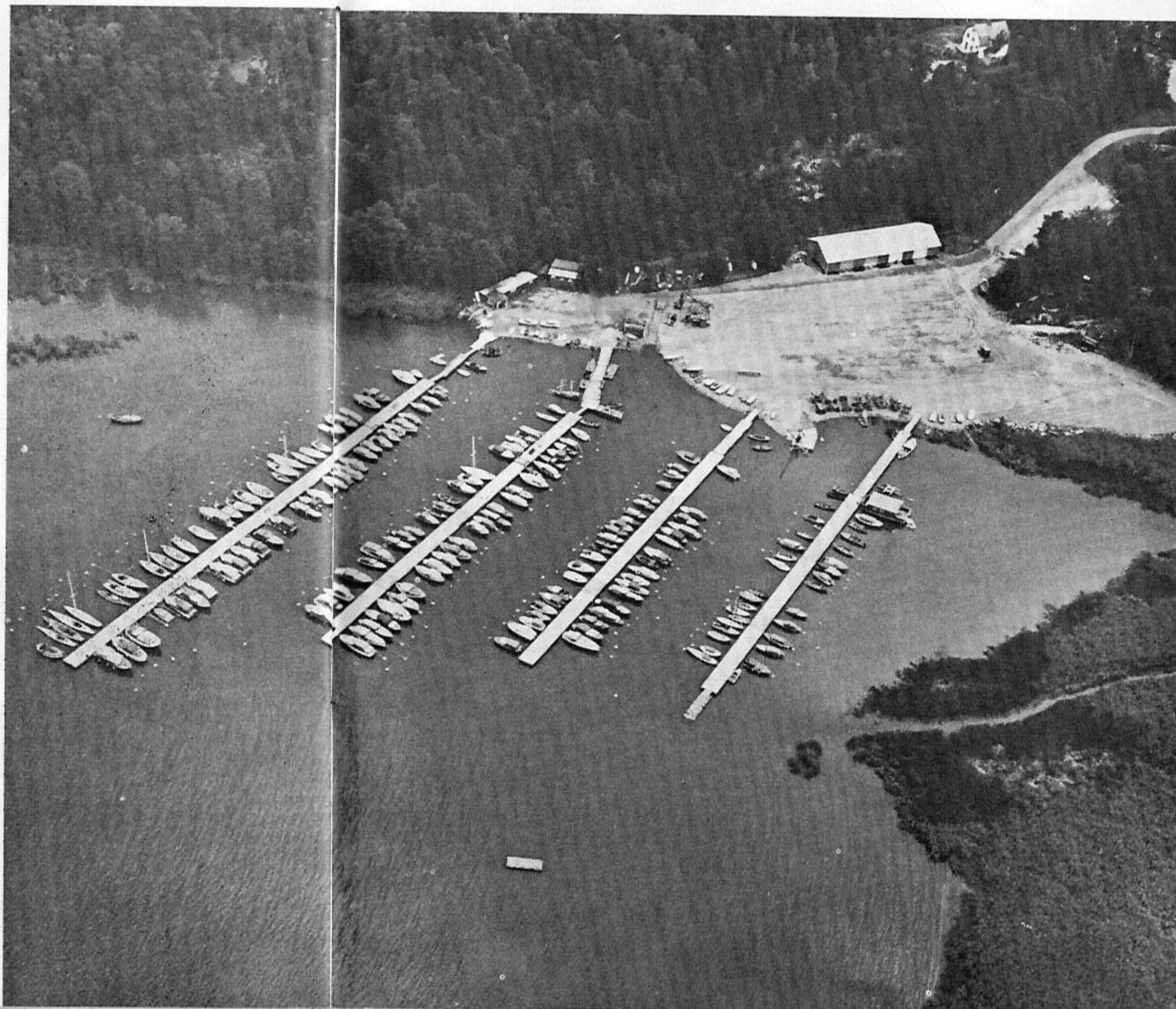

Under alla år har båtfolket i Näsbyviken eftersträvat att förbättra hemmahamnen och anordningarna där för vinteruppläggning m. m. De äldre minns, hur båtarna förr transporterades över dåvarande "hamnplanen", allra först på hopspikade plank och senare på décauillespår, som måste flyttas, efter hand som planen fylldes med båtar. Slit och släp — ofta i lera ända till ankarna, har det berättats. Hur mycket bekvämare har vi det inte nu. Det måste vi sätta värde på.

På bilderna här illustreras senaste utvecklingen. Upptill hamnen i fjol med de nya pontonerna anlända men ännu inte på plats, hamnplanen visserligen ganska bra men inte färdig samt förberedelsearbeten för båthus 1 på gång. Till höger — motsvarande bild i år — hamnen utbyggd, planen schaktad och ytbehandlad samt båthus 1 på plats, mycket tack vare Ernst Callemos otroliga energi, idealitet och oförmåga att ge tappt, benäget materiellt bistånd från andra håll inte att förglömma. Ändå återstår mycket att göra. Må den goda viljan och krafterna räcka till!

SENASTE FASEN AV HAMNENS UTBYGGNAD

Vi samlades på Gränholmen. I täten av lastkaravanen mot festplatsen vännen "Hoss" med tyngsta bördan. Nisse Eriksson ser på och ler så gott.

Vädret var gott — också de små kunde bada. Här hjälper mamma Karin Delden sonen Peter till rätta för ett dopp. Tvillingsystern Christine ser mest ut som om hon tänkte smita.

Klubbmästaren och övningsledaren Staffan Ericsson förrättar priutdelning till förväntansfulla piltar. Längst fram förste pristagaren Roland Welinder. Sigge Lundström intresserad medhjälpare.

MIDSOMMARFESTEN 1965

Alla hjälptes vi åt att löva och resa majstången och de flesta deltog i dansen. Här rör det sig visst om "Små grodorna". Det sades att holmen aldrig tidigare hade varit så välbesökt. Gamla och unga trivdes väl tillsammans.

EPOK I BÅTSÄLLSKAPETS HISTORIA

Här rör det sig om förhandlingar. Viktiga förhandlingar. Det gäller klubbens arrendering av Gränholmen.

Werner Carlsson på Gällnö har slagit sig ned tillsammans med representanter för NBS, bl. a. (fr. v.) Sune Sellerholm, Sven Johansson, Stig Bjernekuhl och Ingemar Perdal för att resonera om en uppgörelse. Som vi vet gick allt väl och kunde en överenskommelse träffas om att NBS skulle få arrendera holmen.

Werner Carlsson har nu gått ur tiden. Honom är vi stort tack skyldig för visat tillmötesgående, som gjorde det möjligt för klubbens medlemmar att finna en ostörd fristad ute i skärgården. Vi hoppas få njuta därav allt framgent.

Vi riktar också ett tack till dem som välvilligt har ställt vidsträckta fiskevatten till vårt förfogande vid klubbholmen och i dess omgivning samt till idégivaren, vår egen Olle Fäktenmark, m. fl.

TILL SLUT!

Medlemmar som under årens lopp har tilldelats förtjänsttecken för sina insatser i de gamla och den nuvarande klubben:

NBK och NAB

År 1954

Knut Ericsson

År 1955

Sven Caselius

Jonas Crona

Sven Johansson

Axel Nygren

År 1957

Mauritz Berggren

Sven Carlsson

Alf Olbers

Erik Sköld

År 1959

Helmer Andersson

Ester Carlsson

Erik Ekström

Birger Hjortsberg

Ester Johansson

Karin Olbers

Margareta Olbers

Arne Robérts

Nils Rosander

Sune Sellerholm

Ragnar Sjöblom

NBS

År 1961

Ingemar Perdal

År 1963

Helmer Andersson

Mauritz Berggren

Sven Carlsson

Ester och Sven Johansson

Erik Lindgren

Alf Olbers

Arne Robérts

Hans Simonsson

År 1964

Ernst Callemo

År 1965

Ständig ledamot i NBK

År 1935

Nils Rosander

Avliden 30.1.1963

Hedersledamöter

NBK 1937

Emil Lagerström

Avliden 1.4.1945

NBS 1963

Sven Johansson

NBS 1965

Knut Ericsson

VI TACKAR DEM ALLA FÖR DERAS INSATSER!

*Kvällning ute vid Rödlöga.
I det sista ljuset från den nedgående
solen letar sig en motorbåt försiktigt
fram mellan grynnorna på väg in
mot natthamn.*

